

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	4
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	7
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	11
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	13
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	15
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	18
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	21

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 58/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Nowym Sączu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy od wniosku o wykreślenie hipoteki, jaki wpłynął po dniu 2 marca 2006 r., należy pobrać obecnie zgodnie z treścią art. 46 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398), połowę opłaty faktycznie pobranej poprzednio przy wpisie, która została obliczona jako ułamkowa część opłaty stosunkowej, czy też połowę opłaty, jaką należy pobrać na podstawie nowej ustawy?”

III CZP 59/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 513 § 2 k.c. dłużnik może z przelanej wierzytelności potrącić wierzytelność względem zbywcy, którą nabył na podstawie umowy przelewu wierzytelności z wierzycielem zbywcy po powzięciu wiadomości o przelewie?”

III CZP 60/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w następstwie zrzeczenia się przez użytkownika wieczystego niebędącego państwową lub samorządową osobą prawną prawa użytkowania wieczystego gruntu będącego własnością Skar-

bu Państwa prawo wieczystego użytkowania wygasa, czy też właściwa gmina na podstawie art. 179 § 2 k.c. w zw. z art. 237 k.c. staje się użytkownikiem wieczystym tej nieruchomości?

Czy w przypadku uznania, że w wyniku zrzeczenia się prawa użytkowania wieczystego gruntu gmina staje się z mocy prawa (art. 179 § 2 k.c.) jego wieczystym użytkownikiem zachodzi w sprawie o ustalenie istnienia tego prawa współuczestnictwo konieczne Skarbu Państwa po stronie pozwanej (art. 72 § 2 k.c.)?”

III CZP 61/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy – w sytuacji, gdy budynek posadowiony jest na działkach wpisanych do trzech ksiąg wieczystych – dopuszczalne jest ustanowienie odrębnej własności lokalu mieszkalnego oddzielnie w każdej z części („klatce schodowej”) tego budynku, znajdującej się na działce wpisanej do odrębnej księgi?

2. Czy w postępowaniu o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym sąd władny jest rozstrzygać powyższą kwestię?”

III CZP 62/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku wystąpienia zbiegu egzekucji sądowej z egzekucją administracyjną prowadzoną przez dyrektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w wyniku rozstrzygnięcia tego zbiegu, możliwe jest powierzenie przy spełnieniu przesłanek z art. 773 § 1 k.p.c., dalszego prowadzenia łącznie obu egzekucji dyrektorowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako administracyjnemu organowi

egzekucyjnemu w sytuacji, gdy realizowany tytuł wykonawczy nie dotyczy należności pieniężnych z tytułów, o których mowa w art. 19 § 4 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tj. składek na ubezpieczenie społeczne i należności pochodnych od składek oraz nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczenia społecznego lub innych świadczeń wypłaconych przez ten oddział)?”

III CZP 63/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy prekluzją dowodową przewidzianą w art. 479¹⁴ § 2 k.p.c. są objęte także twierdzenia i zarzuty pozwanego podniesione w odpowiedzi na pozew złożony z przekroczeniem terminu dwutygodniowego przewidzianego w art. 479¹⁴ § 1 k.p.c.?”

III CZP 64/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Z jaką chwilą następuje zakończenie postępowania w danej instancji w rozumieniu art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398)?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 29/06 – z dnia 7 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie:

„Czy w przypadku skierowania egzekucji do przedmiotu wchodzącego w skład majątku odrębnego (osobistego) małżonka dłużnika, przeciwko któremu została nadana klauzula wykonalności w trybie art. 787 k.p.c. – dopuszczalność egzekucji ustalana jest w następstwie wniosku małżonka dłużnika o umorzenie postępowania egzekucyjnego (art. 825 pkt 3 w zw. z art. 837 k.p.c.) lub skargi tegoż na czynność komornika, albo działania podjętego przez sąd z urzędu w trybie art. 759 § 2 k.p.c., czy też wyłączną drogą rozstrzygnięcia tej kwestii jest powództwo małżonka dłużnika o zwolnienie od egzekucji (art. 841 k.p.c.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 30/06 – z dnia 7 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Artykuł 11 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (jedn. tekst: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.) ma zastosowanie do stosunku najmu na czas oznaczony, powstałego przed dniem jej wejścia w życie, gdy umowa nie przewiduje przyczyn jej wypowiedzenia.

III CZP 34/06 – z dnia 7 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Lublinie

Do kosztów związanych ze sprzedażą – w rozumieniu art. 345 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i na-

prawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535 ze zm.) – obciążonego hipoteką prawa użytkowania wieczystego i związanego z nim prawa własności budynków i innych urządzeń nie należą wydatki z tytułu opłaty za użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowej, podatku od nieruchomości, ubezpieczenia mienia oraz ochrony nieruchomości.

III CZP 23/06 – z dnia 28 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie

1. Obowiązek usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych, polegający na złożeniu przez dłużnika oświadczenia odpowiedniej treści w formie ogłoszenia, podlega egzekucji na podstawie art. 1049 k.p.c.

2. Sąd jako organ egzekucyjny jest związany wnioskiem wierzyciela co do wskazanego sposobu egzekucji.

III CZP 27/06 – z dnia 28 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Aplikant radcowski nie może zastępować adwokata w postępowaniu cywilnym.

III CZP 35/06 – z dnia 28 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krośnie

Wszczęcie postępowania o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie własności nieruchomości przez samoistnego posiadacza udziału nie przerywa biegu zasiedzenia przez pozostałych posiadaczy samoistnych, którzy później niż wnioskodawca nabyli posiadanie innych udziałów w tej nieruchomości.

III CZP 36/06 – z dnia 28 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

1. Skuteczność zgody inwestora na zawarcie przez wykonawcę umowy o wykonanie zadań wchodzących w zakres umowy o roboty budowlane wymaga przedstawienia mu umowy z podwykonawcą lub jej projektu oraz odpowiedniej dokumentacji.

2. Zapłata wykonawcy wynagrodzenia nie wyłącza odpowiedzialności inwestora wobec podwykonawcy na podstawie art. 647¹ § 5 k.c.

III CZP 40/06 – z dnia 28 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

We wszczętej po dniu 1 lipca 2004 r. przez Wojskową Agencję Mieszkaniową sprawie o opróżnienie lokalu mieszkalnego pozostającego w jej dyspozycji, przeciwko osobie zajmującej lokal bez tytułu prawnego, nienależącej do osób wymienionych w art. 45 ust. 3 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (jedn. tekst: Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 398), zamieszkałej w nim z byłym najemcą, wobec którego stosunek najmu ustał przed tym dniem, droga sądowa jest niedopuszczalna.

III CZP 42/06 – z dnia 28 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Zawezwanie posiadacza nieruchomości do próby ugodowej na podstawie art. 184 i nast. k.p.c. w sprawie wydania nieruchomości przerywa bieg terminu zasiedzenia (art. 123 § 1 pkt 1 w zw. z art. 175 k.c.).

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CK 335/05 – wyrok z dnia 19 stycznia 2006 r.

Brak podpisu remitenta pod indosem wekslowym eliminuje szereg (ciągłość) indosów w rozumieniu art. 16 ust. 1 prawa wekslowego – ustawa z dnia 28 kwietnia 1936 r. (jedn. tekst: Dz. U. z 1937 r. Nr 37, poz. 282 ze zm.) i tym samym – wyłącza formalną legitymację posiadacza weksła.

III CK 341/05 – wyrok z dnia 22 lutego 2006 r.

Nie jest wyłączone dopuszczenie przez sąd z urzędu – na podstawie art. 232 zd. 2 k.p.c. – dowodu, który nie może być powołany przez stronę na podstawie art. 479¹² § 1 k.p.c.

I CK 381/05 – wyrok z dnia 8 marca 2006 r.

Przepis art. 94 ust. 2 Prawa autorskiego – ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. (Dz. U. Nr 24, poz. 83 ze zm.) w brzmieniu sprzed 1 stycznia 2003 r. (obecnie art. 94 ust. 4), nie odnosi się do treści i zakresu majątkowego prawa autorskiego, lecz dotyczy treści prawa pokrewnego przysługującego producentowi fonogramu (wideogramu).

I CSK 135/05 – wyrok z dnia 9 marca 2006 r.

Podmiot prowadzący niepubliczną szkołę w zakresie nauczania policealnego jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1a ustawy z dnia 15 lipca 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080 ze zm.).

IV CSK 80/05 – wyrok z dnia 10 marca 2006 r.

Uwzględnienie wysokości stopy życiowej społeczeństwa przy określeniu wysokości zadośćuczynienia nie może podważać jego kompensacyjnej funkcji.

V CSK 185/05 – wyrok z dnia 21 marca 2006 r.

Małżonek, którego prawo do korzystania z mieszkania wynika z art. 28¹ zd. 1 k.r.o., jest lokatorem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianami kodeksu cywilnego (jedn. tekst: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.).

IV CNP 23/06 – postanowienie z dnia 23 marca 2006 r.

Przesłanka uprawdopodobnienia szkody, przewidziana w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. zostaje spełniona, jeżeli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym.

IV CSK 35/05 – postanowienie z dnia 23 marca 2006 r.

Orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej na podstawie art. 374 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535 ze zm.) jest niezależne od tego, czy został złożony wniosek o ogłoszenie upadłości.

IV CSK 89/05 – wyrok z dnia 23 marca 2006 r.

1. Prawomocny wyrok oddalający powództwo o zasądzenie

części roszczenia ma moc wiążącą w sprawie, w której powód dochodzi pozostałej jego części, tylko wtedy, gdy obie części roszczenia wynikającego z tego samego stosunku prawnego, oparte są na tych samych okolicznościach faktycznych.

2. Miarkowania kary umownej sąd dokonuje wyłącznie na zarzut zgłoszony przez dłużnika.

IV CSK 115/05 – wyrok z dnia 23 marca 2006 r.

Niedopuszczalne jest powoływanie się w skardze kasacyjnej na naruszenie przez sąd przepisów procesowych dotyczących interesów strony przeciwnej z wyjątkiem wadliwości, które skutkują nieważnością postępowania (art. 379 k.p.c.).

IV CSK 123/05 – wyrok z dnia 23 marca 2006 r.

Sąd drugiej instancji, rozpoznając apelację, pomija dowód przeprowadzony przez sąd pierwszej instancji z naruszeniem art. 479¹² § 1 k.p.c.

III CZ 13/06 – postanowienie z dnia 7 kwietnia 2006 r.

Udzielenie pełnomocnictwa procesowego do reprezentowania strony w określonej sprawie, bez ograniczenia jego zakresu, oznacza umocowanie pełnomocnika także do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej.

I CSK 191/05 – wyrok z dnia 11 kwietnia 2006 r.

Niezachowanie pisemnej formy oświadczenia pacjenta wyrażającego zgodę na zabieg operacyjny (art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, jedn. tekst: Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1943) nie powoduje nieważności samej

zgody. Skutki niezachowania wymaganej formy określa art. 74 k.c.

II CSK 47/06 – wyrok z dnia 26 kwietnia 2006 r.

Przewidziany w art. 23 ust. 2a ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.) sposób głosowania według zasady, iż na każdego właściciela przypada jeden głos oznacza, że większość głosów obliczana jest według liczby właścicieli, którzy oddali głos za uchwałą niezależnie od tego ile lokali w nieruchomości (wyodrębnionych lub nie) stanowi ich własność.

I CZ 18/06 – postanowienie z dnia 27 kwietnia 2006 r.

Postępowanie o wpis do rejestru dłużników niewypłacalnych jest postępowaniem rejestrowym w rozumieniu art. 519¹ § 3 k.p.c.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 20/06

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w postępowaniu lustracyjnym, o którym mowa w ustawie z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa ..., w zakresie nie uregulowanym przepisami tej ustawy, ma zastosowanie przepis art. 30 k.k. zawarty w części ogólnej tegoż kodeksu?”

I KZP 21/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„I. Czy zawarte w dyspozycji art. 607 k § 1 k.p.k. sformułowanie dotyczące przekazania z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby ściganej europejskim nakazem aresztowania «w celu przeprowadzenia przeciwko niej postępowania karnego» winno być interpretowane ściśle z jego brzmieniem, co oznaczałoby przekazanie wyłącznie bezpośrednio do przeprowadzenia postępowania karnego, czy też dopuszczalna jest szeroka interpretacja pojęcia «w celu przeprowadzenia postępowania karnego» oznaczająca możliwość przekazania osoby ściganej europejskim nakazem aresztowania do innego postępowania niż postępowanie karne w państwie wydania europejskiego nakazu aresztowania, zmierzającego bezpośrednio do stworzenia warunków formalno-prawnych do przeprowadzenia postępowania karnego, które to warunki uzależnione są od wydania

uznaniowej decyzji przez sądowy organ tego państwa, w szczególności, gdy decyzja ta ma ustanowić, że osoba ścigana, będąca nieletnim w rozumieniu prawa państwa wydania europejskiego nakazu aresztowania, odpowiadać będzie w tym państwie za popełniony czyn wyczerpujący znamiona przestępstwa w postępowaniu karnym?

II. Czy odmowa wykonania europejskiego nakazu aresztowania przez sąd polski dopuszczalna jest wyłącznie w przypadku zaistnienia przesłanek określonych w dyspozycji art. 607 p k.p.k. (bezwzględne przesłanki odmowy) i art. 607 r § 1 k.p.k. (względne przesłanki odmowy), czy też odmowa taka możliwa jest także na skutek innych przyczyn, np. stwierdzenia przez sąd polski braku przesłanek określonych w dyspozycji art. 607 k § 1 k.p.k.?”

I KZP 22/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy prawo świadka do odmowy zeznań (art. 182 § 1 k.p.k.) może być zrealizowane w formie jego oświadczenia na piśmie, przesłanego sądowi przed rozprawą?”

I KZP 23/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wobec sprawcy umieszczonego w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym na mocy art. 94 § 1 k.k. można zastosować *per analogiam* instytucję przerwy w karze pozbawienia wolności udzieloną na podstawie art. 153 § 2 k.k.w. oraz instytucję zezwolenia na czasowe opuszczenie zakładu karnego na podstawie art. 141 a § 1 k.k.w.?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 10/06 – z dnia 9 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu

Wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku, złożony na podstawie art. 422 § 1 k.p.k. przez obrońcę oskarżonego, zobowiązuje sąd do doręczenia odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem na podstawie art. 423 § 2 k.p.k. temu obrońcy, chyba że z treści wniosku lub z innych okoliczności ujawnionych w sprawie wynika, iż odpis ten powinien być doręczony również albo wyłącznie oskarżonemu ewentualnie także i innemu obrońcy.

I KZP 11/06 – z dnia 9 czerwca 2006 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Wykonanie w całości lub w części poszczególnych kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa (art. 92 zdanie pierwsze k.k.) oznacza zarówno wykonanie jedynie niektórych z nich, jak i nawet wykonanie wszystkich tych kar.

W konsekwencji, odbycie przez skazanego – w chwili orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego – wszystkich kar wymierzonych w warunkach określonych w art. 85 Kodeksu karnego, nie stanowi przesłanki do umorzenia postępowania na podstawie art. 572 Kodeksu postępowania karnego.

I KZP 12/06 – z dnia 9 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie

W sytuacji, gdy nie nastąpi ściągnięcie kosztów procesu karnego w ciągu 3 lat od dnia, w którym należało je uiścić (art. 641

k.p.k.), postępowanie wykonawcze w tym zakresie należy umorzyć na podstawie art. 15 § 1 kodeksu karnego wykonawczego, wobec stwierdzenia przyczyny wyłączającej to postępowanie.

I KZP 13/06 – z dnia 9 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Sieradzu:

„Czy sąd właściwy do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji, jest także właściwym do rozpoznania zażalenia wywiedzionego na postanowienie prokuratora nadrzędnego wydane na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. o pozostawieniu bez rozpoznania przyjętego środka odwoławczego, tj. czy sąd właściwy do rozpoznania sprawy jest zarazem «innym równorzędnym składem sądu odwoławczego» w rozumieniu art. 430 § 2 k.p.k. – w sytuacji gdy postanowienie organu *a quo* nie zawierało rozstrzygnięć, co do których właściwym do rozpoznania zażalenia jest sąd właściwy do rozpoznania sprawy?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 14/06 – z dnia 9 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach:

„Czy pojęcie «energia» użyte w art. 278 § 5 k.k. obejmuje kradzież gazu celem wytworzenia z niego energii cieplnej?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 15/06 – z dnia 9 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Krośnie:

„Czy pojęcie energii, jako przedmiotu czynności wykonawczej z art. 278 § 5 k.k. obejmuje również wodę zamkniętą w urządzeniach wodociągowych?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

II KK 47/05 – wyrok z dnia 1 marca 2006 r.

Miarą „znaczności” w rozumieniu art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 1997 r. Nr 75, poz. 468 ze zm.), jak i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1484) może być także stosunek ilości określonych środków do potrzeb jednego człowieka uzależnionego od tych środków. Jeżeli zatem przedmiotem czynu jest taka ilość tych środków, która mogłaby zaspokoić tego rodzaju potrzeby co najmniej kilkudziesięciu uzależnionych, to należy przyjąć, że jest tych środków znaczna ilość.

II KK 157/05 – postanowienie z dnia 3 kwietnia 2006 r.

Użyte w art. 5 ustawy z dnia 10 stycznia 2003 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego, ustawy o świadku koronnym oraz ustawy o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 17, poz. 155) określenie, że w sytuacjach opisanych w tym przepisie „postępowanie toczy się według przepisów tej ustawy” nie odnosi się do obsady sądu, lecz do innych przepisów dotyczących „toczenia się” postępowania.

V KK 487/05 – wyrok z dnia 3 kwietnia 2006 r.

Kodeks karny nie przewiduje łączenia kary zasadniczej pozbawienia wolności oraz kary zastępczej pozbawienia wolności.

IV KK 7/06 – postanowienie z dnia 6 kwietnia 2006 r.

Sam fakt długotrwałego przebywania świadka za granicą uprawnia (art. 391 § 1 k.p.k.) do odczytania jego zeznań bez względu na ich wagę dla prowadzonego postępowania.

IV KK 12/06 – wyrok z dnia 6 kwietnia 2006 r.

Jeżeli istota przestępstwa sprowadza się do tego, że współuczestnicy określonego zdarzenia przestępnego, będący współsprawcami przestępstwa, którego znamiona ich zachowanie w tym zdarzeniu wypełnia, są jednocześnie pokrzywdzonymi działaniami innych jego współuczestników (np. w bójce), to w razie wydzielenia do odrębnego postępowania sprawy jednego z nich, pozostali, których dobro prawne zostało naruszone lub zagrożone przez zachowania przestępne tego oskarżonego, którego dotyczy wydzielone postępowanie, mogą w tym postępowaniu wykonywać uprawnienia pokrzywdzonego, w tym przewidziane w art. 387 § 2 *in fine* k.p.k.

IV KK 467/05 – wyrok z dnia 6 kwietnia 2006 r.

Sprawca wykroczenia, który w postępowaniu mandatowym podaje funkcjonariuszowi organu mandatowego nieprawdziwe dane co do swojej tożsamości wpisywane do dokumentu mandatu karnego, a następnie podpisuje ten dokument potwierdzając przyjęcie mandatu przez osobę wskazaną w nim, którą nie jest, dopuszcza się przestępstwa, określonego w art. 270 § 1 k.k., a nie tylko wykroczenia określonego w art. 65 § 1 pkt 1 k.w.

III KK 97/06 – wyrok z dnia 7 kwietnia 2006 r.

Zgodnie z treścią art. 39 § 2 k.w. nadzwyczajne złagodzenie kary, przewidzianej za wykroczenie, polega na wymierzeniu jej poni-

żej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, albo kary łagodniejszego rodzaju. Kara ograniczenia wolności jest karą surowszą od kary grzywny, a karą łagodniejszą jest kara nagany art. 18 k.w.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 2/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zachodzi powaga rzeczy osądzonej w sytuacji, gdy przy obowiązującym do dnia 5 lutego 2005 r. brzmieniu art. 477¹ § 1 k.p.c. zapadł prawomocny wyrok zasądający na rzecz pracownika wyrównanie świadczeń ze stosunku pracy w kwotach żądanych przez powoda, a następnie ponownie występuje on z pozwem o wyrównanie tych samych świadczeń twierdząc, że suma kwot dotychczas mu wypłaconych i zasądzonych jest nadal niższa od należnej zgodnie z przepisami prawa pracy?”

I UZP 4/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wspólność małżeńska w rozumieniu art. 70 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.) ustaje dopiero w wyniku unieważnienia małżeństwa albo orzeczenia rozwodu lub separacji, czy też istniejące domniemanie o wspólności małżeńskiej można obalić w toku postępowania sądowego, wykazując brak przesłanek w tejże wspólności w postaci związku uczuciowego, fizycznego czy gospodarczego małżonków?”

III SPZP 2/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy przepis art. 36 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) stanowi zamknięty katalog środków zaskarżenia, od których ubezpieczony jest zobowiązany do uiszczenia opłaty podstawowej i czy nie przysługuje w myśl ust. 2 art. 100 tej ustawy możliwość zwolnienia od jej uiszczenia?

2. Czy istnieje możliwość zwolnienia ubezpieczonego od opłaty stałej od skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. (Dz. U. Nr 179, poz. 1843)? Jeżeli nie, to czy opłatą podstawową, o której mowa w art. 100 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych jest opłata podstawowa określona w art. 36 tej ustawy czy też opłata stała określona w art. 17 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r.?”

III SZP 3/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy stosowanie przez przedsiębiorcę wzorca umowy zawierającego postanowienie umowne o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydanym w stosunku do innego przedsiębiorcy i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. może być uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów określoną w art. 23 a ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 ze zm.)?”

III UZP 3/06

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy warunkiem wystarczającym nabycia prawa do renty rodzinnej na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) jest, poza spełnieniem przesłanek, wyraźnie w nim wskazanych, pozostawanie w związku małżeńskim, niezależnie od faktycznych więzi istniejących między małżonkami, czy też dodatkowo, pozostawanie we «wspólności małżeńskiej», a jeśli tak, to czy termin ten może być rozumiany jako stan faktyczny, odpowiadający znaczeniu «wspólnego pożycia» na gruncie art. 23 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. Nr 9, poz. 59 ze zm.), czy też stan prawny odpowiadający znaczeniu małżeńskiej wspólności majątkowej?»

**UCHWAŁY IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

II UZP 6/06 – z dnia 13 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

„Czy w przypadku obliczenia na nowo renty na mocy art. 111 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, tj. z 20 lat kalendarzowych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu i pobierania świadczenia rentowego w nowej wysokości, ubezpieczony może wskazać do obliczenia podstawy wymiaru emerytury podstawę wymiaru składek z tych samych lat potraktowaną «jako nowy okres opłacania składek» o jakim mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i żądać ustalenia podstawy wymiaru emerytury poprzez przemnożenie wwp przez kwotę bazową z daty wniosku o emeryturę, czy też do obliczenia emerytury należy przyjąć jako jej podstawę, podstawę wymiaru renty podwyższoną na datę złożenia wniosku według reguł z art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy?»

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

II UZP 7/06 – z dnia 13 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

Przewidziany w art. 138 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) obowiązek zwrotu przez bank Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych kwot świadczeń przekazywanych na rachunek w banku za miesiące przypadające po

miesiącu, w którym nastąpiła śmierć świadczeniobiorcy, nie obejmuje wpłat na rachunek wspólny (art. 57 w zw. z art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe – jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.).

I UZP 3/06 – z dnia 14 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

Wysokość emerytury ubezpieczonej, która w stanie prawnym obowiązującym po dniu 1 lipca 2004 r. nabyła prawo do emerytury na podstawie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.), pobierała wcześniejszą emeryturę przyznaną na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 stycznia 1990 r. w sprawie wcześniejszych emerytur dla pracowników zwalnianych z pracy z przyczyn dotyczących zakładów pracy (Dz. U. Nr 4, poz. 27), podlega ustaleniu przy zastosowaniu art. 53 ust. 3 i 4 tej ustawy.

III SPZP 1/06 – z dnia 21 czerwca 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Sąd uwzględniający skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki zasądza od Skarbu Państwa, na żądanie strony reprezentowanej w tym postępowaniu przez adwokata, koszty zastępstwa procesowego należne za prowadzenie spraw w postępowaniu zażaleniowym.

III PZP 1/06 – z dnia 29 czerwca 2006 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

W sprawie, której przedmiotem jest żądanie ponownego przeprowadzenia konkursu w celu obsady wyższych stanowisk w służbie cywilnej (art. 41 – 47 i art. 49 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej, Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483 ze zm.) droga sądowa przed sądem powszechnym jest niedopuszczalna (art. 1 i art. 2 § 1 k.p.c.).